

søgelse af det tekniske Tilsyn. Jeg kender altsaa ikke tilstrækkeligt til, hvorvidt de Baneanlæg, som her foreslaas, bør gennemføres, hvilken Berettigelse de med andre Ord har. Om Forslag Nr. 15, der blev fremsat som et særskilt Lovforslag ved privat Initiativ, har jeg allerede den Gang udtalt mig. Jeg fandt, at den Jernbane, her var foreslaaet, gaar alt for nær paa Statsbanerne og i Virkeligheden neppe i det hele har nogen som helst Eksistensberettigelse. Om Nr. 17: en Jernbane fra Hobro til Ørum, eventuelt til Rødkærbro, har jeg ment, at dette Forslag maaske var for vidtgaende, at naar der under Nr. 14 var foreslaaet en Jernbane fra Viborg til Faarup, vilde det maaske være tilstrækkeligt for Egnens Behov, hvis man supplerede dette Anlæg med en Sidebane til Rødkærbro. Men det kan være nogen Tvivl underkastet, hvorvidt dette vil være tilstrækkeligt, og denne Tvivl har der altsaa ikke været Tid for mig til at faa løst ved en tilstrækkelig grundig Undersøgelse af Forholdene.

Endelig har jeg overfor Udvalget anført Nr. 21, 22, 23 — nemlig: En Jernbane fra Sønder Omme over Ølgod til Lunde eller Nørre Nebel, en Jernbane fra Sjørring til Vorupør og en Jernbane fra Holsted By over Vorbasse til Bindeballe — som efter min Mening uheldige Forslag, ogsaa fordi de i saa ringe Grad har kunnet være Genstand for Undersøgelse. Men det er altsaa ikke helt de samme Jernbaner, det ærede Medlem foreslaar skulde udgaa, som dem, jeg mener skal udgaa, og af den Grund kan jeg altsaa ikke anbefale det ærede Medlems Underændringsforslag. Det forekommer mig, at man kunde være noget berettiget til at spørge, om det ærede Medlem ikke for en Del har gættet sig til, hvilke Numre der i denne Forbindelse skulde udgaa, thi omvendt er det adskillige af de Numre, som det ærede Medlem har foreslaaet skulde udgaa, som efter min Mening er i højeste Grad berettigede og bør nyde Fremme. Ja, jeg kan dog endnu i den Forbindelse tilføje, at det er muligt, at den Konference, som den ærede Ordfører har bebudet indenfor Udvalget, kunde føre til større Enighed om Lovforslagets Indhold paa dette Punkt.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har derefter stillet et andet Underændringsforslag, som gaar ud paa, at ingen „Eneretsbevilling kan gives, forinden der paa Finansloven er optaget Tilskud til det omhandlede Baneanlæg.“ Der

kommer det ærede Medlem ind paa den samme Tankegang, som den ærede Ordfører var inde paa, naar denne opfordrede mig til, at tilvejebringe det fornødne finansielle Grundlag for Udførelsen af de Baneanlæg, som Lovforslaget omhandler. Men det Underændringsforslag, som det ærede Medlem stiller, mener jeg i hvert Fald ikke kan accepteres, fordi det vilde ikke kunne gaa an at udskyde Eneretsbevillingens Udstedelse, til Pengene er bevilgede paa Finansloven. Der maa nemlig nødvendigvis hengaa et temmelig langt Tidsrum mellem Eneretsbevillingens Udstedelse og Forbruget af Pengene, og det vilde være temmelig urimeligt først at bevilge Tilskuddet paa Finansloven og saa at udstede Eneretsbevilling, idet det Tilskud, som da er bevilget, først vilde komme til Udbetaling 1—2—3—4 Aar efter, at det var blevet bevilget. Den Fremgangsmaade, som hidtil er blevet anvendt, er meget god. Man udsteder Eneretsbevillingen, naar man er færdig til at paabegynde Bygningen af Banen, naar man overfor Ministeriet har dokumenteret, at alle Pengesagerne er i Orden. Saa faar Bevillingshaverne en Frist, indenfor hvilken de skal paabegynde Bygningen af Banen, og til den Tid skulde saa Udbetalingen falde dels fra Kommunerne, dels fra Staten. Der har heller ikke været andet i Vejen med den Fremgangsmaade, end at Staten har været bagefter med sine Tilskud, og hvis det ærede Medlem vilde sige, at dette maatte ikke finde Sted i Fremtiden, kan jeg egentlig godt tiltræde det ærede Medlems Mening; og, som jeg sagde i Forgaars: Hvis ikke Krigsforholdene var kommet i Vejen, vilde man ikke længere have haft denne Anke, at fremsætte overfor Staten, saa vilde dette Forhold være blevet bragt i Orden. Det er i øvrigt Ministeriets Hensigt at søge at faa den nuværende Tilstand bragt i Orden saa vidt, at man vil forøge den Sum, der søges paa Finansloven. Paa det Finanslovsforslag, som bliver fremlagt til Oktober, vil der i Stedet for 1 Mill. Kr. blive søgt Bevilling paa 2 Mill. Kr., og paa indeværende Tillægsbevillingslovsforslag vil der yderligere blive søgt 1 Mill. Kr., og dermed vil adskillige af de Bidrag, som nu resterer, blive bragt ud af Verden. Hvis man saa paa Grundlag deraf vil kunne danne en Praksis, hvorefter de aarlige Statstilskud bliver væsentlig større end hidtil, vilde formodentlig det ærede Medlem paa dette Punkt være tilfredsstillet.